

Kabelgast is Hans van Wijck

Hans van Wijck, geboren, lang geleden in Terneuzen en ben 1 van degene die buiten zijn Nederlandse taal ook, volgens een aantal, een vreemd taaltje spreken, ben er trots op

Na de Its-elektrotechniek in 1970 te hebben behaald, ging ik in September 1970 de marine in, een nieuw avontuur voor een groen blaadje. Tijdens de keuring werd mij gevraagd wat ik wilde worden, had ik een aantal mogelijkheden opgenoemd, toen ze mij vroegen of ik machinist wilde worden heb ik toen volmondig ja gezegd. Want dat wilde ik altijd al, als het niet marine was geworden was het machinistenschool geweest.

September 1970 was het zover, naar Hilversum oftewel Hollandse Rading. Daar werd je tot militair gevormd, in de pas lopen, jongleren met een geweer (FAL), rangen en standen enz. daarna door naar Amsterdam, machinisten opleiding en daarna NBCD in nieuwe diep, was nog nooit zover van huis geweest. De hele klas zou in eerste instantie naar de kruiser de Ruyter gaan, op het laatst werden we verdeeld over de diverse eenheden. Ik en nog een paar anderen gingen naar de mijnendienst. Na de NBCD week, op een maandag aangekomen op de mijnendienstkazerne, werd mij bij het inrouleren medegedeeld dat ik naar de Brouwershaven zou gaan, voor de ingewijden een bootje van Zuid, of Zeeuwse marine. Was daar blij mee, dat betekende Vlissingen, dicht bij huis (Terneuzen).

Mijn eerste tocht, geloof het of niet, van Vlissingen naar Terneuzen, welk een afstand. De bemanning wist inmiddels dat ik uit Terneuzen kwam, dus aan mij vragen of er nog leuke kroegen waren, wist ik veel. Ik ging toen nog niet ter kroege, ja, voor dat ik dienst inging naar de knapenvereniging. Later is die kennis zeer wel uitgebreid.

15 maanden op de Brouwershaven gezeten en toe overgeplaatst naar de Panter, wat ik een pubertijdsbootje vond, te groot om met de kleintjes mee te doen en te klein om met de grote schepen mee te doen. Wel heel veel meegemaakt op die, niet alleen met het bootje maar ook tijdens de reizen. Heb niet lang op de Panter gezeten, eind 1972 werd mij medegedeeld, dat ik mij wederom in Vlissingen moest melden, o wat erg, de afbouw van de GW-fregatten, Tromp en de Ruyter, ook hier niet lang gezeten, wel heel veel geleerd, moderne technieken zoals het binaire stelsel.

Na deze plaatsing naar Amsterdam, korporaals opleiding, dit met horten en stoten volbracht, wel gehaald, na kaderopleiding in Hilversum en NBCD in Den Helder, kreeg ik als boot een A-jager in 4^e traps, helemaal niet mijn ding, de eerste keer dat ik een trap afgang naar beneden, was ik ervan overtuigd, dit is niet mijn ding en overplaatsing aangevraagd en gekregen, wederom Vlissingen, HOERA. Eerst tijdje kazerne later op een mijnenjager geplaatst een omgebouwde WU, de Staphorst, weer een mooie tijd gehad. Tot ik weer overgeplaatst zou worden, De Drente, moest naar de west, of ik maar bij wilde tekenen, daar had ik geen trek meer in, was inmiddels getrouwd, een kleine. Was dus voor mij einde marine.

Na diensttijd, op een kunstmestfabriek, verhuisd naar het Rotterdamse, op een Carbon Black plant, Vuilverbrandingsplant en diverse nadere baantje, eigenlijk tot aan mijn pensioen. Tijdens deze functies de Bernisse wel eens zien varen op de waterweg, vond het een aanfluiting, zoveel weg van de apparatuur. Toch ben ik eens gaan kijken in Hellvoetsluis, veel herkenbare zaken. Aangemeld als vrijwilliger, wel met plezier er toen gezeten, maar ook een tijdje weggeweest, tot eind 2017, toen er twee personen waren die vroegen of ik terug wilde komen, er was veel veranderd, bemanning veel meer oud marine mensen, dus een vertrouwde sfeer, die ik tot op heden nog steeds ervaar en blij mee ben. Ondanks de door de loop van de tijd ontstane lichaamsongemakken ben ik blij dat ik deel mag uitmaken van een schip met zoveel marine achtergrond.